

ਬਪਤਿਸਮਾ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਲਈ

“ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਸਰਬੱਤ ਸਰਿਸ਼ਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ। ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੇ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕਰੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ” (ਮਰਕੁਸ 16: 15, 16)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਹੂਸਲਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ (ਲੂਕਾ 24: 47), ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ (ਮੱਤੀ 28: 19; ਮਰਕੁਸ 16: 15, 16)। ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 1), ਪਤਰਸ ਹੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿਚ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਖ਼ਸ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਦੂਰ ਦੂਰ ਤਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਯਾਨੀ ਹਰ ਯੁੱਗ ਦੀ ਹਰ ਕੌਮ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 39)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਮਕ ਕਿਤਾਬ ਅਰੰਭਿਕ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1: 8)।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੇ ਫ੍ਰੈਡਰਿਕ ਡੇਲ ਬਰੂਨਰ ਨੇ ਚੰਗਾ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਤੀ ਯਾਨੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼, ਤੌਬਾ, ਮਾਫ਼ੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਾਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਮਿਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਹੈ।’¹

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਵਿਚ ਤੌਬਾ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 16: 16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 38)।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੰਜੀਲ ਅਰਥਾਤ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਪਹਿਲੀ

ਸਦੀ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਫੈਲਣ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਅਰੰਭਿਕ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ (ਨਾਮ) ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:17)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਵਚਨ ਸਿਖਾਉਣਾ, ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38; 3:6, 16; 4:10, 12, 30; 5:41; 8:12, 16; 9:27, 28; 10:43, 48; 15:26; 16:18; 19:5; 22:16)।

ਸੰਦੇਸ਼

ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਚਨ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਅਦ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:41; 4:4; 5:14; 6:1, 7), ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਸੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਇਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13:9) ਸਤਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤਕ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:3) ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਹੀ ਕੇਂਦਰਤ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਫੈਲਣ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਮਰੀਆ ਵਿਚ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:5) ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਥੋਪੀਆ ਦੇ ਇਕ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:35)।

ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:5, 35), ਬਪਤਿਸਮਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:12, 36), ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:23, 36; 3:15; 4:10; 5:30; 10:39; 13:28), ਉਹਦੇ ਰਾਜ (19:8; 20:25; 28:23, 31) ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:24, 32; 3:15; 4:2, 10, 33; 10:40; 13:30; 17:3, 18, 31; 23:6; 24:15, 21; 26:8, 23; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:1, 2) ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਲਹੂ ਨਾਲ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਲਹੂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਧੋਂਦਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7)। ਉਹਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 3:25) ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਹੂ ਵਗਾਏ ਮਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:22)। ਬੇਸ਼ੱਕ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13:16-47; 14:15-17; 17:22-31; 20:18-35; 22:3-21; 23:6; 24:10-21; 26:4-23 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੇਖੋ)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਹਨੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:1, 2)। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਮਨਬਦਲੀ ਲਈ ਕਹੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ। ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਹੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:1) ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38; ਲੂਕਾ 24:47)।

ਫਿਲਿੱਪਸ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:42), ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਸਭ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:2-5)। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਕਫ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਫਿਲਿੱਪਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:12, 35-39) ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:41)।

ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਬੇਸ਼ਕ ਯਹੂਦੀ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:5), ਅਤੇ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਉਹ ਪਾਪੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 3:23-25)। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਹੜਾ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15:9)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਕੋਮਾਂ ਵਿਚ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਏਗਾ (ਲੂਕਾ 24:47)। ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ (ਰੋਮੀਆਂ 2:5-11)। ਜੇ ਪਤਰਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਤੌਬਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38), ਤਾਂ ਹਰ ਥਾਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਲੋਕ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੇ ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ।

ਇਸੇ ਲਈ ਜਿਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਫਿਲਿੱਪਸ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:12, 38)। ਭਾਵੇਂ ਫਿਲਿੱਪਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਜਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਟੀਕਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਧਰਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੁਧਰਮੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵੜਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:3-5; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:12)।

ਬਰੂਨਰ ਨੇ ਇਥੋਪੀਆ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਤੇ ਵਧੀਆ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ:

ਲਿਖਤ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚ ਨਾ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਖੋਜੇ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ’ ਅਤੇ ‘ਮਾਫ਼ੀ’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਾਨ’ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38-41)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਸਭ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਿਲਿਆ ਜੁਲਿਆ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਭਾਵ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੌਬਾ, ਮਾਫ਼ੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ, ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਮਿਲਾਏ ਜਾਣਾ ਹੈ।²

ਇਥੋਪੀਆ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਬਾਰੇ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ: (1) ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:35); (2) ਉਹ

ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:36); (3) ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ; (4) ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਤੋਂ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਲਈ ਬਦਲਣ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:36) ਯਾਨੀ ਉਹ ਤੌਬਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ (5) ਉਹਨੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਿਆਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:38)। ਇਸ ਮਨਬਦਲੀ ਦੀ ਗੱਲ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੇ ਓਸੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸੌਲਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ

ਸੌਲਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲਸ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਰਤਾਂਤ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13:9), ਇਕ ਵਾਰ ਲੂਕਾ ਵੱਲੋਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9:1-20) ਅਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਸੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:1-16; 26:1-18) ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਉਹਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੌਲਸ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 26:16 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ) ਦਰਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਬਣਨਾ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:1; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 26:16-18)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੌਲਸ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਣ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਚੁਕਿਆ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਦਮਿਸ਼ਕ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9:6; 22:10) ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:14-16)। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਕਰਨਾ ਸੀ ਉਹ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਬੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਪੌਲਸ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਧੋਣ ਲਈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਵਚਨ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16)।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16 ਤੇ ਬਰੂਨਰ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ:

ਪੌਲਸ ਹਨਨੀਆਹ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਢਿੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ? ਉੱਠ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਧੋ ਸੁੱਟ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16)। ਪੌਲਸ ਦੇ ਪਾਪ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਟ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹ ਸਬੰਧ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ‘‘ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ... ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)।

... ਉੱਠ ਕੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪੌਲਸ ਨੇ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਮ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਇੱਕੋ ਇਕ ‘‘ਸ਼ਰਤ’’ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਲੂਕਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚੱਲਣਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 3:16)।

ਵਿਆਕਰਣ ਵਿਚ ਇੱਥੇ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ’’ ਅਤੇ ‘‘ਧੋ’’ ਦੀ ਯੂਨਾਨੀ ਵਾਕ ਰਚਨਾ ਵਿਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੂਤਕਾਲ ਆਦੇਸ਼ ਸੂਚਕ ਮੱਧ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੱਧ ਧੁਨੀ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਆਪੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ’’ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋ’’ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾ।’’ ... ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਖੁਦਾਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦੋਵੇਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ...

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16 ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਪ ਧੋਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਉੱਥੇ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੁਆਉਣ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਲਿਖਤ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਪਾਪ ਮਿਟਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਾਕ ਵਿਚ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਅੱਜ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜਿਹੜੀ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਬਹੁਰੰਗੀ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਹੈ, ਬੜੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਪ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਮਸੀਹੀ ਦੀ ਗਾੜ੍ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਮਿਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਸਮੇਂ ਮਿਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਮਸੀਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ।^{੧੩}

ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੌਬਾ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਲਈ ਦਮਿਸ਼ਕ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9:6; 22:10)। ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਹਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9:9) ਅਤੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9:11)। ਉਹਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਤੌਬਾ ਤਾਂ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਦੇ ਪਾਪ ਅਜੇ ਧੋਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ; ਉਹਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ, ‘‘... ਉੱਠ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਧੋ ਸੁੱਟ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16)।

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ‘‘ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ’’ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਪਾਪ ਧੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਦੇ ਪਾਪ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਧੋਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਚੋੜ ਦੋ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ:

(1) ‘‘ਲੈ’’ ਲਈ *epikalleomai* ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਮ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਦਣਾ ਹੋਵੇ (ਲੂਕਾ 22:3; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:23; 4:36;

10:5; ਆਦਿ) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬੇਨਤੀ ਲਈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 25:11, 12, 21, 25)। ਪਾਪੀ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:21; ਰੋਮੀਆਂ 10:13)। ਇਸ ਤੱਥ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:21 ਵਿਚ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯੋਏਲ 2:32 ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ ('ਜੋ ਕੋਈ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਪੁਕਾਰੇਗਾ, ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ'), ਪਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, 'ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ' (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)। ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਕੋਲ ਦੁਆ ਕਰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਨਾਂ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਇਹੀ ਹੈ।

(2) ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16 ਵਿਚ 'ਲੈ ਕੇ' ਇਕ ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਭੂਤਕਾਲ ਕ੍ਰਿਦੰਤ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੁੱਖ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ 'ਉੱਠ' ਅਤੇ 'ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ' ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਬਰਟਸਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, 'ਜਦ ਕ੍ਰਿਆ ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਭੂਤਕਾਲ ਕ੍ਰਿਦੰਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦਾ ਕ੍ਰਿਦੰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।'⁴ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਭੂਤਕਾਲ ਕ੍ਰਿਦੰਤ 'ਲੈ' ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦ 'ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ' ਅਤੇ 'ਧੋ ਸੁੱਟ' ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਧੋਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਏ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਪਤਰਸ 3:21)।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹਰੇਕ ਮਨਬਦਲੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੂਕਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਮਕਸਦ ਮੁਤਾਬਕ ਪੂਰਣਤਾ ਵਿਚ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਹੈ। ਮਿਲੀ ਜੁਲੀ ਤਸਵੀਰ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੀ। ਸੰਦੇਸ਼ ਯਿਸੂ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਵਾਬ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੋਬਾ ਦੀ ਹਰੇਕ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਪਰ ਲੂਕਾ ਦੇ ਲਿਖਣ ਦੇ ਢੰਗ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਇਕ ਥਾਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਹੀ ਹਰ ਥਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜਿਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੋਬਾ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਹਰ ਥਾਂ ਹੋਈਆਂ ਮਨਬਦਲੀਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:22-36; 4:12; 8:5, 35; 10:36-43); ਪਰ ਇਹ ਹਰ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ (16:13, 32; 18:4)। ਇਹ ਵੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:5, 35), ਪਰ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ, ਜੀ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਉਸ ਵਿਚ ਇਹੀ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਬਦਲੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਕਹੀ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਹਰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗਈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:40)।

ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:43; 13:39; 16:31); ਕਿਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38; 3:19; 17:30; 26:20)। ਕਈ ਥਾਈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38; 10:48; 22:16)। ਕਈ ਥਾਂ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:4; 8:12, 13; 9:42; 11:17, 21; 13:12, 48; 14:1; 17:4, 12, 34; 18:8; 19:18)। ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਈ ਜਗ੍ਹਾ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:41; 8:12, 38; 9:18; 16:15, 33; 18:8; 19:5)। ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਮਿਲਾਉਣ ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:38, 39; 9:18; 16:33; 18:8; 22:16), ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:12)। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੱਤੀ 3:2; ਲੂਕਾ 3:3), ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ; ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਰ ਥਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੇ ਉਹੀ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਲਾਰਾ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣੇ ਨਹੀਂ ਖੁੰਝਿਆ।

ਬਿਨਾਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ

ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਮਨਬਦਲੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮਨਬਦਲੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ: (1) ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪ ਸੌਲਸ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦਰਸ਼ਣ ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 26:16-18)। ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਧੋਣ ਲਈ ਉਹਦੇ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16)। (2) ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ, ਉਹਦੇ ਘਰਾਣੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਕੁਝ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਖ਼ਾਸ ਘਟਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸਭ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਗ਼ੈਰ-ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15:7-

9) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਪਤਰਸ ਦੀਆਂ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੋਇਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:14) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:43) ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:47, 48)।

ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਬਰੂਨਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਅਧਿਆਇ 11 ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਉਵੇਂ ਹੀ ਉੱਤਰਿਆ ਸੀ ‘‘ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਿਆ ਸੀ’’ (ਆਇਤ 15)। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਉਵੇਂ ਹੀ ਉੱਤਰਿਆ ‘‘ਜਿਵੇਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਰੋਜ਼ ਉੱਤਰਦਾ ਹੈ।’’ ... ਪਰ ਪਤਰਸ ਰਾਹੀਂ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ‘‘ਪਹਿਲਾਂ’’ ਹੋਈ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੇ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਸੀ ਸਗੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।⁵

ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਇੰਜੀਲ (ਖ਼ੁਸ਼ਖਬਰੀ) ਸੁਣ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਉਹਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15:7-9), ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:47)। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:17), ਇਸ ਲਈ ਪਤਰਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਆਮ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਗੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇਕ ਵਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਚੁਕਿਆ ਹੈ ਉਹਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:13

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ, ਕੀ ਯਹੂਦੀ, ਕੀ ਯੂਨਾਨੀ, ਕੀ ਗੁਲਾਮ, ਕੀ ਅਜ਼ਾਦ, ਇਕ ਸਰੀਰ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਆਤਮਾ ਪਿਆਇਆ ਗਿਆ।’’ ਕਈ ਲੋਕ ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵੜਨ ਦੇ ਫਾਟਕ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ। ਬਰੂਨਰ ਦੀ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ:

ਜੇ ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਯਾਨੀ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਫਰਕ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਿਖਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦ 'ਸਭਨਾਂ ... ਸਭਨਾਂ' ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਲਿਖਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਧੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਬੋਝ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੈ।^{੧੬}

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਨੇ ਇੱਕੋ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਭ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਦੇਹ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਇਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਤਰਕ ਤੋਂ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੌਮ, ਪਿਛੋਕੜ ਜਾਂ ਸਮਾਜਕ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋਣ ਸਭ ਇੱਕੋ ਦੇਹ ਵਿਚ ਸਨ। ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਿਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਹਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਾਣੀ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕੋ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਸਭ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12: 13 ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਬਪਤਿਸਮੇ ਰਾਹੀਂ ਸਭ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੇਹ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਣਾ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਸਾਰ

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੁਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਧੋਤੇ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਉਹੀ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਜੀ ਉੱਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਿਆ ਕੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹ, ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬਣ ਗਏ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜਗਤ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਉਸ ਮਸ਼ਾਲ ਨਾਲ ਚਮਕਾਇਆ ਜਿਹੜੀ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਿੱਕਲੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਉਹ ਮੋੜ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣ ਗਿਆ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਕ੍ਰੈਡਰਿਕ ਡੇਲ ਬਰੂਨਰ, *ਏ ਥਿਓਲੋਜੀ ਆਫ ਦ ਹੋਲੀ ਸਪਿਰਿਟ* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਜੌਂਡਰਵਨ, 1970), 189. ²ਉਹੀ। ³ਉਹੀ, 218. ⁴ਏ. ਟੀ. ਰਾਬਰਟਸਨ, *ਏ ਗ੍ਰਾਮਰ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੇਂਟ*, ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ (ਨੈਸਵਿੱਲੇ: ਬ੍ਰਾਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1923), 1113. ⁵ਬਰੂਨਰ, 194. ⁶ਉਹੀ, 292.